

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om ophavsret i musikbranchen (initiativudtalelse)

(2011/C 318/05)

Ordfører: **Panagiotis GKOFAS**

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg besluttede den 17. januar 2008 under henvisning til forretningsordenens artikel 29, stk. 2, at udarbejde en initiativudtalelse om:

Ophavsret i musikbranchen

(initiativudtalelse).

Det forberedende arbejde henvistes til Den Faglige Sektion for Det Indre Marked, Produktion og Forbrug. Sektionen vedtog sin udtalelse den 26. maj 2011.

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg vedtog på sin 473. plenarforsamling den 13.-14. juli 2011, mødet den 14. juli, følgende udtalelse med 119 stemmer for, 51 imod og 42 hverken for eller imod:

1. Konklusioner og henstillinger

1.1 Problemets delelementer

1.1.1 Beskyttelsen af skabende kunstners intellektuelle rettigheder og fortolkende kunstners beslægtede rettigheder i musikbranchen i forbindelse med immaterielle goder, som i stigende grad markedsføres og distribueres i digital form, er et spørgsmål, der på en meget direkte måde påvirker civilsamfundet.

1.1.2 Denne udtalelse er bygget op omkring **fem hovedpunkter**. I **det første defineres** og afgrænses rettighedshavernes og rettighedshaverorganisationernes rettigheder og pligter i musikbranchen samt de pligter, der følger med handel med ophavsrettigheder og beslægtede rettigheder. **Det andet** vedrører **vederlag** og navnlig definitionen af vederlag for tredjeparts (forbrugernes) anvendelse af ophavsrettigheder og beslægtede rettigheder. **Det tredje** er den måde, hvorpå **vederlaget for denne rettighed fastsættes**, og betydningen af »offentlig fremførelse«, og hvornår vi kan tale om »offentlig fremførelse«. **Det fjerde** er **sanktionerne** over for brugerne ved ulovlig udnyttelse af denne rettighed. **Det femte** er, hvordan de kollektive forvaltningsorganisationer eller rettighedshaverorganisationer i visse medlemsstater **er struktureret og drives** i forbindelse med repræsentation af rettighedshaverne.

1.1.3 Fællesskabsretten og de nationale lovgivninger er ikke indbyrdes harmoniseret, og der mangler sammenhæng imellem landenes nationale lovgivninger. EØSU er bekymret for, at dette kan hæmme den nødvendige balance mellem borgernes adgang til kultur- og underholdningsindhold, den frie bevægelighed for varer og tjenester og beskyttelsen af intellektuel ejendomsret.

1.1.4 Vedtagelse og accept af visse grundlæggende principper i EU bør danne udgangspunkt for udarbejdelsen af regler med sigte på at harmonisere medlemsstaternes lovgivning på dette kontroversielle område i overensstemmelse med gældende internationale konventioner, herunder navnlig Bernerkonventionen til værn af litterære og kunstneriske værker uden at antaste brugernes rettigheder og under hensyntagen til EØSU's forslag.

1.1.5 EØSU foreslår en harmonisering af medlemsstaternes lovgivninger på de punkter, som har direkte indflydelse på og skaber problemer for borgernes fælles liv i samfundet, så at de allerede opnåede, forfatningssikrede borgerrettigheder ikke risikerer at lide skade på grund af alt for bogstavelige fortolkninger af loven med fokus på ordlyden eller på grund af forkerte og ensidige fortolkninger på bekostning af brugerne. Det er Kommissionens opgave at tage sig af de stridspunkter, som ligger i den juridiske tilbageførelse af lovgivernes terminologi, og efter EØSU's mening skal disse punkter gøres til genstand for forhandlinger for at opnå et retfærdigt resultat. Beskyttelse af kunstnere og fortolkere bør ikke blive en hindring for værkernes frie bevægelighed, men skal samtidig sikre forbrugernes fri adgang til anvendelse af elektronisk indhold gennem ændringer af de relevante artikler for at bevare disse on- og offline intellektuelle ejendomsrettigheder.

1.1.6 EØSU foreslår indførelse af fælles lovgivning om a) tildeling af tilladelser til at repræsentere rettighedshavere, b) udarbejdelse af aftaler om udnyttelse af kunstners fornueret samt c) i tilfælde af tvister eller uoverensstemmelser mægling, der vil kunne hjælpe både indholdsbrugerne, forbrugere og de intellektuelt skabende kunstnere og andre rettighedshavere med at løse uoverensstemmelser i forbindelse med anvendelsen af værket. Dette kræver oprettelse af en fælles mæglingskomité på nationalt niveau til at løse uoverensstemmelser mellem rettighedshavere og indholdsbrugere.

1.1.7 EØSU er overbevist om, at dette mål kan indfris ved at oprette en fælles uafhængig national instans, som ud over ovenstående opgaver også skal påtage sig ansvaret for at sikre gennemsigtigheden i forbindelse med overførsel af de opkrævede vederlag til rettighedshaverne via rettighedshaverorganisationerne, om nødvendigt med »sikkerhedsventiler«, der fastsættes gennem EU-lovgivning, så det udelukkende overlades til medlemsstaterne at stå for reguleringen af oprettelsen, organiseringen og driften af den pågældende instans. Instansen kan sørge for a) streng håndhævelse af gældende EU- og national lovgivning med henblik på at indfri ovenstående mål, b) indførelsen af fuld gennemsigtighed i forbindelse med opkrævning og udbetaling af de vederlag, der stammer fra udnyttelsen af ophavsmændenes formuerettigheder, og c) bekæmpelse af skatteunddragelse i forbindelse med indbetaling af skat til det offentlige for indtægter, som stammer fra udnyttelsen af værkerne.

1.1.8 For at bevare rettighedshavernes og brugernes tillid og fremme licensering på tværs af grænserne anser EØSU det for nødvendigt at forbedre den kollektive rettighedsforvaltning ved at gøre den mere gennemskuelig og tilpasse den til den teknologiske udvikling. Enklere, mere ensartede og teknologineutrale løsninger på grænseoverskridende og europadækkende licensering vil stimulere kreativiteten og hjælpe kunstnere, indholdsproducenter og indholdsformidlere og dermed også være til gavn for Europas borgere.

1.2 Effektiviteten i forvaltningen af digitale rettigheder (digital rights management - DRM)

1.2.1 EØSU går desuden ind for fremme og udvikling af legale serviceudbud som Deezer – det første websted, der tillader gratis og legal browsing efter musik – eller Spotify, der sikrer legal distribution af musik over internettet og finansieres ved hjælp af reklamer, og finder, at sådanne websider fortsat skal have lov til at trives parallelt med lovgivningsarbejdet.

1.2.2 Foranstaltningerne skal ligeledes omfatte uddannelses- og bevidstgørelseskampagner især rettet mod de unge.

1.2.3 EØSU opfordrer kraftigt Kommissionen til at uddybe principperne i sin henstilling af 18. maj 2005 om grænseoverskridende kollektiv forvaltning af ophavsret og beslægtede rettigheder i tilknytning til lovlig musik tjenester på nettet.

1.2.4 Udvalget anmoder Kommissionen om snarest muligt at forelægge det forslag til rammedirektiv om kollektiv forvaltning af rettigheder, som er bebudet i den europæiske digitale dagsorden.

2. Indledning

2.1 Skabende og fortolkende kunstnere får deres indtægter fra brugen af deres kunstneriske værker i hele verden. Inddrivelsen af indtægter fra anvendelsen af værker i hele verden til kunstnerne bag foretages af rettighedshaverorganisationer, som er aktive inden for alle kunstarter.

2.2 Rettighedsorganisationernes størrelse og magt varierer fra land til land: nogle af dem har begrænset rækkevidde, andre er

så stærke, at de i visse tilfælde vil kunne få status af egentlige monopoler. De tjenester, der ydes kunstnerne, varierer ligeledes i forhold til disse parametre.

2.3 Man kan – som Kommissionen allerede har gjort – med rette sætte spørgsmålstegn ved, om det aktuelle uensartede system sikrer den fornødne effektivitet, og om det varetager rettighedshavernes, indholdsbrugernes, borgernes såvel som de endelige forbrugeres interesser.

2.4 Måske bør man ikke nøjes med en »simpel« teknisk harmonisering af ophavsret og beslægtede rettigheder, men undersøge situationen mere generelt: Hvordan forbedrer man f.eks. den nationale forvaltning af ophavsret og overvinder de ulemper, som kan tilskrives den aktuelle opsplitning med hensyn til f.eks. afgifter for privatkopiering? Hvordan kombinerer man bestræbelserne i retning af bedre lovgivning med en effektiv forvaltning af beslægtede rettigheder på tværs af grænserne? Det er nødvendigt at lovgive på disse områder.

2.5 Den store variation i forholdene og emnets ømtålelige karakter for civilsamfundet har tilskyndet EØSU til at tage sagen op og undersøge problemstillingens hovedelementer.

2.6 Den manglende viden – eller ligegyldighed for ikke at sige fjendtlighed – som offentligheden udviser over for intellektuelle ejendomsrettigheder, nødvendiggør en reaktion fra civilsamfundet.

2.7 Den gældende ordning for beskyttelse af ophavsmænds formuerettigheder (ikke moralske rettigheder) samt beslægtede rettigheder for fortolkende kunstnere og producenter i musikbranchen, som er fastsat i en række direktiver: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/115/EF af 12. december 2006, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/116/EF af 12. december 2006 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001, har haft som principielt sigte at lette fri bevægelighed for varer og idéer inden for rammerne af en sund konkurrence samt at skabe ligevægt og bekæmpe pirateri. Hele harmoniseringen af ophavsret og beslægtede rettigheder er baseret på et højt beskyttelsesniveau, da sådanne rettigheder er essentielle for intellektuel kreativ virksomhed. Beskyttelsen heraf kan bidrage til at sikre opretholdelse og udvikling af kreativiteten til gavn for kunstnere, fortolkere, producenter, forbrugere, indholdsbrugere, kulturen, kulturindustrien og samfundet som helhed. Intellektuel ejendomsret er således blevet anerkendt som en integreret del af ejendomsretten og er beskyttet af Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, eftersom ophavsmænds, udøvende kunstneres og fortolkeres kreative kunstneriske virksomhed kræver tilstrækkelige indtægter, der kan tjene som grundlag for ny kreativ kunstnerisk virksomhed. Kun en tilstrækkelig retlig beskyttelse af rettighedshaverne kan effektivt sikre sådanne indtægter.

2.8 I nogle lande findes repressive love, som forbyder enhver form for kopiering og udveksling af filer, der er beskyttet af intellektuel ejendomsret, uanset om udvekslingen er begrænset og til privat brug, eller om den sker i kommercielt øjemed⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Straffene er de samme, hvad enten det drejer sig om forfalskning i kommercielt øjemed eller privat brug.

2.9 De europæiske forbrugere, hvis organisationer har kritiseret deres udelukkelse fra forhandlingerne om disse spørgsmål som en uigennemsigtig og udemokratisk fremgangsmåde, har meddelt, at det ikke er muligt, under påskud af at der er tale om bekæmpelse af pirateri, at indføre politikontrol med al udveksling og kommunikation på internettet, da det vil gå ud over respekten for retten til privatlivets fred i forhold til den korrespondance og de informationer, der cirkulerer på nettet. EØSU ønsker endvidere at være informeret om igangværende drøftelser og aktuelle forslag og at udtale sig herom.

3. Særlige bemærkninger

3.1 Intellektuel ejendomsret. Afgrænsning og definition.

3.1.1 Afgrænsning og definition af de skabende kunstners rettigheder og de beslægtede rettigheder er af allerstørste betydning. De to typer rettigheder udgør til sammen, hvad vi kan karakterisere som og kalde »intellektuel ejendom«. Dette begreb blev defineret på internationalt niveau på konventet af 14. juli 1967, hvor Verdensorganisationen for Intellektuel Ejendomsret blev stiftet og blev senere inkorporeret i fællesskabslovgivningen, navnlig gennem direktiv 2006/115/EF. Der er tale om et fast etableret begreb i EU's regelværk.

3.1.2 EØSU finder, at ophavsmændene og de fortolkende kunstnere – for at de kan videreføre deres kreative og kunstneriske arbejde – bør ligesom indholdsproducenterne modtage en passende kompensation for anvendelsen af deres værker for at kunne finansiere dette arbejde. Det kræver store investeringer at fremstille produkter såsom fonogrammer, film eller multimedieprodukter samt tjenester såsom selvvalgstjenester. En passende beskyttelse af de intellektuelle rettigheder er absolut nødvendig for at garantere, at en sådan kompensation finder sted, og for at gøre det muligt at opnå et tilfredsstillende udbytte af disse investeringer.

3.1.3 EØSU ønsker en harmonisering af visse aspekter af ophavsretten og de beslægtede rettigheder. Med henblik på en sådan harmonisering bør der tages hensyn til de forskellige rapporter om anvendelsen af direktiverne og Domstolens retspraksis på dette område.

3.1.4 EØSU glæder sig over vedtagelsen af det nylige direktivforslag om »Visse tilladte anvendelser af forældreløse værker« [KOM(2011) 289 endelig], som det senere vil afgive udtalelse om.

3.2 Vederlag

3.2.1 Vederlag til ophavsmænd med intellektuel ejendomsret til musik (den formueretlige del af denne) er nok et område, hvor de fleste medlemsstater har konkrete problemer i forbindelse med de kontraktmæssige relationer mellem de kollektive forvaltningsorganisationer og brugerne. Størsteparten af disse problemer har fundet en løsning i Domstolens retspraksis.

3.2.2 EØSU føler behov for at opfordre til, at man for at sikre dels ophavsmændenes og andre rettighedshaveres intellektuelle ejendomsret dels indholdsbrugernes og slutbrugernes rettigheder overholder princippet om lighed over for loven for alle samt proportionalitetsprincippet. I øjeblikket beskyttes

ophavsret i Europa af Verdensorganisationen for Intellektuel Ejendomsrets »internetaftaler«, som blev ratificeret af EU og de enkelte medlemsstater i december 2009, hvilket i princippet ensretter den lovgivning, der skal gennemføres, selv om forskellige nationale erklæringer fremsat i forbindelse med ratifikationen sår tvivl om nytten af en fælles EU-tilgang. Disse aftaler kræver, at forfalskninger og kopiering i kommercielt øjemed bekæmpes. Det samme gør direktivet om ophavsret og beslægtede rettigheder i informationsområdet.

3.3 Definition af »vederlag« og »offentlig fremførelse«

3.3.1 Spørgsmål, som kræver særlig opmærksomhed, er, hvornår en ret til vederlag opstår fra brug af musik, hvornår der er tale om »offentlig fremførelse« og hvornår der er tale om udnyttelse og ikke kun brug.

3.3.2 Efter EØSU's opfattelse skal der skelnes klart mellem kommerciel udnyttelse og privat brug såvel i henseende til formålet med anvendelsen som i henseende til de straffe, som pålægges. I praksis er de afgifter, som rettighedshaverorganisationerne opkræver, aftalt med de organisationer, der repræsenterer de forskellige brugergrupper, og afgifterne er allerede afstemt efter de forskellige anvendelser af musikken på offentlige steder. Således betaler etableringer, hvor musikken har en central rolle, såsom diskoteker, ikke de samme afgifter som f.eks. frisørsaloner eller store varehuse, hvor musikken anvendes som baggrundsmusik.

3.3.3 Udvalget mener, at vederlag for »sekundær udnyttelse« som omtalt i Bernerkonventionen er fuldt berettiget, fordi indehaverne af tv- og radiostationer er sekundære udnyttelse af værker, som indgår i de primære udsendelser, ud fra hvilke der offentligt udsendes værker og ydelser på de omhandlede steder.

3.3.4 Det nuværende system med vederlag for intellektuelle ejendomsrettigheder som godtgørelse for reproduktioner til privat brug skal revideres med henblik på at styrke gennemsigtheden ved udregningen af det »rimelige vederlag«, samt opkrævning og fordeling af dette. Vederlag bør afspejle og baseres på den faktiske negative økonomiske effekt for rettighedshaverne af privatkopiering.

3.3.5 For at lette grænseoverskridende licensering bør rettighedshaverens aftalefrihed bevares. Rettighedshaverne bør ikke forpligtes til at indgå licensaftaler, der dækker hele Europa, men bør fortsat frit kunne begrænse deres licenser til bestemte områder og fastsætte licensafgifterne på grundlag af kontrakter.

3.3.6 EØSU går ind for at fremme mere innovative forretningsmodeller, hvorigennem man får adgang til indhold på forskellige måder (*free, premium, freemium*), afhængigt af tilbuddenes anvendelighed og slutbrugernes forventninger og holdning, så der opnås en rimelig balance mellem vederlaget til rettighedshavere og forbrugernes og den brede offentligheds adgang til indhold

3.4 Sanktioner og straffe

3.4.1 EØSU er overbevist om, at beskyttelse af intellektuelle værker er af fundamental betydning for Unionens økonomiske og kulturelle udvikling, især i lyset af den seneste økonomiske og teknologiske udvikling, for at sikre ophavsmændenes og de fortolkende og udøvende kunstneres kreative og kunstneriske arbejde. Derfor er der indført en ordning med sanktioner, der er effektive, præventive og proportionelle i overensstemmelse med Domstolens retspraksis.

3.4.2 Udvalget mener, at anvendelsen af en række værker af intellektuel karakter, der kun tillades gennem en undtagelse fra rettighedshavernes eksklusive rettigheder med begrænsninger for brugerne, bør betragtes som en positiv, generel rettighed for borgerne. Endvidere er begrænsningerne af denne anvendelse slet ikke tydelige eller lovfastsatte, og forbrugerne ved ikke, hvilken praksis der tillades efter gældende lov.

Den strafferetlige beskyttelse af den intellektuelle ejendomsret er en afgørende garanti for beskyttelsen og sikringen af den sociale, kulturelle, økonomiske og politiske orden i højt udviklede lande.

EØSU går imod anvendelse af strafferetlige midler over for brugere, der ikke arbejder med gevinst for øje.

3.4.3 Institut for IT-ret i Amsterdam har for Kommissionens GD for det indre marked foretaget en undersøgelse af, hvordan gennemførelsen af direktiv 2001/29/EF om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet ⁽²⁾ har influeret på medlemsstaternes lovgivning. Det fremgår af kapitlerne i anden del, som vedrører gennemførelsen af direktivet i EU's øvrige medlemsstater, at kun i 6 ud af de 26 medlemsstater, som behandles, idømmes frihedsstraf.

3.4.4 EØSU foreslår at tilføje et stk. 4 til artikel 8 i direktiv 2001/29/EF med følgende indhold: inden for rammerne af retsbeskyttelsen mod krænkelse af de rettigheder og pligter, som fastsættes i dette direktiv, afkriminaliseres (for)brugeres brug af indhold, som er blevet brugt i offentlig radio- og tv-virksomhed uden godtgørelse for intellektuelle ejendomsrettigheder. Når der er tale om offentliggørelse, gælder kun erstatningsansvar og de sanktioner, som dette afføder, med andre ord pålæggelse af en erstatning, der svarer til det skyldige proportionale vederlag for de formuerettigheder, som tilhører ophavsmanden og indehaverne af de beslægtede rettigheder. Sanktioner for krænkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder bør udelukkende anvendes ved klart definerede kommercielle overtrædelser, der begås som organiseret kriminalitet, og ulovlig kommerciel udnyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder. Under alle omstændigheder skal gennemførelsen af foranstaltninger respektere forbrugernes grundlæggende rettigheder.

⁽²⁾ Undersøgelsen blev offentliggjort i februar 2007.

3.5 Kollektive forvaltningsorganisationers struktur og funktion

3.5.1 Det er værd at understrege, at de pågældende omstridte direktiver er præget af en fuldstændig mangel på beskyttelse af brugerne/forbrugerne, hvis skæbne overlades til rettighedshaverorganisationerne, der agerer uden egentlig kontrol. EØSU kræver, at lovrammen anerkender, beskytter og sikrer såvel borgernes og forbrugernes rettigheder som lighed over for loven og i samfundet, for så vidt angår beskyttelse af brugere/forbrugere over for ophavsmænd og indehavere af beslægtede rettigheder i henhold til lovgivningen om intellektuel ejendom, især i overensstemmelse med Kommissionens henstilling af 18. maj 2005.

3.5.2 EØSU foreslår at tilføje et nyt stk. 5 til artikel 5 i direktiv 2006/115/EF med følgende indhold: De kollektive forvaltningsorganisationer, der får tilladelse til at opkræve vederlag for og repræsentere rettighedshaverne, skal som kollektive forvaltningsinstanser ikke længere drives som kommercielle selskaber, men som non profit-foreninger og sammensættes af rettighedshavere (intellektuel ejendomsret og beslægtede rettigheder).

3.5.3 EØSU foreslår at tilføje et stk. 6 til artikel 5 i direktiv 2006/115/EF med følgende ordlyd: De kollektive rettighedsorganisationer eller de kollektive forvaltningsorganisationer vil blive overvåget af en uafhængig national tilsynsinstans (en fælles national forvaltningsinstans). Denne instans kan være den samme som den, der har udstedt tilladelsen til at inddrive royalties for de udøvende og fortolkende kunstnere. Med andre ord vil denne instans både udstede tilladelser og føre tilsyn.

3.5.4 EØSU foreslår at tilføje et stk. 7 til artikel 5 i direktiv 2006/115/EF med følgende ordlyd: Rettighedshaverne (ophavsmænd, udøvende og fortolkende kunstnere) har ret til at »overdrage« den formueretlige del af deres intellektuelle ejendomsret. De har ligeledes ret til at »overdrage« udlejnings- og udlånsrettighederne til flere eksisterende eller nyetablerede rettighedshaverorganisationer eller kollektive forvaltningsorganisationer. Hvis der eksisterer flere rettighedsorganisationer, opstår der fare for: a) at kunstnernes royalty opkræves flere gange af forskellige rettighedshaverorganisationer eller kollektive forvaltningsorganisationer, b) at kunderne skal handle med og bidrage til mange rettighedsorganisationer/kollektive forvaltningsorganisationer og endelig c) at der bliver betalt dobbelt vederlag for brug af det samme værk. Den samme instans, der giver tilladelser til rettighedsorganisationerne/de kollektive forvaltningsorganisationer, skal også være kompetent og ansvarlig for fordeling af de vederlag til ophavsmænd og indehavere af beslægtede rettigheder, som rettighedshaverorganisationerne/de kollektive forvaltningsorganisationer opkræver af brugerne. Det foreslås at installere moderne softwareteknologi på fremførelsesstederne, der muliggør registrering af fonogramoplysninger (ophavsmand, fortolker, varighed osv.) under fremførelsen. Brugeren skal betale for brug af konkrete ophavsmænds rettigheder på en sådan måde, at godtgørelsen kan overføres til disse proportionalt. Ovennævnte instans skal også tildeles ansvaret for, at vederlaget for det samlede værk ikke opkræves flere gange. I medlemsstater, hvor der ikke findes nogen instans, som tildeler

tilladelser til rettighedsorganisationerne/de kollektive forvaltningsorganisationer, skal den oprettes gennem national lovgivning.

3.5.5 EØSU foreslår at tilføje et stk. 8 til artikel 5 i direktiv 2006/115/EF med følgende ordlyd: De kollektive forvaltningsorganisationer, som repræsenterer udøvende eller fortolkende kunstnere, skal fremlægge et regnskab og udarbejde en nominel økonomisk rapport om forvaltningen og fordelingen af de vederlag, som er blevet opkrævet på vegne af ophavsændene, samt fremlægge enhver anden oplysning, der viser, at de pågældende »indtægter« er blevet udbetalt til ophavsmændene, og at »indtægterne« er blevet indberettet til og beskattet af skattemyndighederne i medlemsstaterne. Rettighedshaverorganisationernes regnskaber og fordelingen af de opkrævede royalties

blandt de forskellige rettighedshavere bør godkendes af en uafhængig revisor, hvis beretning skal være offentlig. Regnskaber og fordeling bør ligeledes underkastes periodisk kontrol af en kompetent myndighed som en revisionsmyndighed eller en uafhængig offentlig myndighed.

3.5.6 EØSU foreslår at tilføje et stk. 9 til artikel 5 i direktiv 2006/115/EF med følgende indhold: Hvis rettighedshaverorganisationerne ikke udbetaler de beløb, de har opkrævet, til rettighedshaverne og ikke overholder bestemmelserne i stk. 5 og stk. 7, som foreslås ovenfor, skal instansen, der tildeler tilladelser, i første omgang fratage den pågældende rettighedshaverorganisation tilladelsen til at opkræve royalties, og dernæst, alt efter hvor alvorlig overtrædelsen er, eventuelt indbringe sagen for de nationale domstole.

Bruxelles, den 14. juli 2011

Staffan NILSSON

Formand

for Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg

BILAG

til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse

Følgende tekster i sektionens udtalelse blev ændret til fordel for ændringsforslag vedtaget på plenarforsamlingen, men fik dog tilslutning fra over en fjerdedel af de afgivne stemmer:

a) **Punkt 1.1.8**

»Man kan sætte spørgsmålstegn ved gennemsigtigheden i forvaltningen af de indtægter, der inddrives af rettighedshaverorganisationer i et grænseoverskridende miljø. Kunstnere, indehavere af beslægtede rettigheder, royalty-betalere og forbrugere ved stadig ikke, hvad præcis der opkræves, eller hvor de indtægter, der inddrives af systemet med kollektiv forvaltning af rettighederne, havner.«

Afstemmingsresultat for ændringsforslaget

For: 113
Imod: 61
Hverken for eller imod: 23

b) **Punkt 3.1.1**

»Afgrensning og definition af de skabende kunstners rettigheder og de fortolkende kunstners beslægtede rettigheder til et værk er af allerstørste betydning. De to typer rettigheder udgør til sammen, hvad vi kan karakterisere som og kalde »intellektuel ejendom«. Intellektuel ejendom består som bekendt af ophavsretten, som tilhører forfattere, komponister og digtere, og de beslægtede rettigheder, som tilhører de fortolkende kunstnere, der opfører værkerne.«

Afstemmingsresultat for ændringsforslaget

For: 116
Imod: 55
Hverken for eller imod: 27

c) **Punkt 3.1.3**

»EØSU ønsker en harmonisering af visse aspekter af ophavsretten og de beslægtede rettigheder, som tilhører de fortolkende og udøvende kunstnere. En sådan harmonisering er nødvendig i forbindelse med kommunikation og information, når f.eks. værket, »fonogrammet«, bliver »offentlig«. Retssikkerheden og beskyttelsen af førnævnte rettigheder kræver harmonisering af medlemsstaternes lovgivning, f.eks. hvad angår en definition af en »offentlig genstand« som indbringende genstand, der sikrer ophavsmanden indtægter. Alt dette har til formål at sikre det indre markedes gode funktion.«

Afstemmingsresultat for ændringsforslaget

For: 108
Imod: 57
Hverken for eller imod: 31

d) **Punkt 3.2.1**

»Vederlag til ophavsmænd med intellektuel ejendomsret til musik (den formueretlige del af denne) er nok et område, hvor de fleste medlemsstater har konkrete problemer i forbindelse med de kontraktmæssige relationer mellem de kollektive forvaltningsorganisationer og brugerne.«

Afstemmingsresultat for ændringsforslaget

For: 88
Imod: 71
Hverken for eller imod: 34

e) **Punkt 3.3.2**

»Efter EØSU's opfattelse skal der skelnes klart mellem kommerciel udnyttelse og privat brug såvel i henseende til formålet med anvendelsen som i henseende til de straffe, som pålægges. Enhver brug, fremførelse eller kommunikation af værket anses for »offentlig«, når den gør værket tilgængeligt for en bredere kreds af personer (ud over familie og det nære sociale miljø) – uanset om de personer, der indgår i den bredere kreds, befinder sig på samme sted eller på forskellige steder, samt enhver kommunikation til et publikum, der ikke er til stede på kommunikationsstedet. Denne definition skal dække enhver udsendelse eller genudsendelse via tråd eller æteren af et værk (herunder tv-transmission) til et publikum.«

Afstemningsresultat for ændringsforslaget

For: 103
Imod: 53
Hverken for eller imod: 27

f) Punkt 3.3.3

»Udvalget mener, at det bør præciseres klart og tydeligt, at »offentlig anvendelse« betyder anvendelse, under hvilken brugeren udnytter et værk med et lukrativt formål og som led i en erhvervsaktivitet, der kræver eller berettiger den pågældende anvendelse (af et værk, en lydoptagelse, billedoptagelse, eller en kombineret billed- og lydoptagelse af et værk).«

Afstemningsresultat for ændringsforslaget

For: 100
Imod: 58
Hverken for eller imod: 28

g) Punkt 3.3.6

»Eftersom et rimeligt vederlag i sagens natur bør indeholde et element af proportionalitet, som ofte kommer frem i den praktiske gennemførelse, bør man skelne mellem økonomiske aktiviteter, hvor opførelsen eller anvendelsen af værket udgør den vederlagsudløsende hovedaktivitet for virksomheden (arrangører af koncerter eller forestillinger, film, radio, fjernsyn osv.), og andre økonomiske aktiviteter, hvor opførelsen er af ikke-økonomisk art (f.eks. en taxachauffør, der hører radio, mens han transporterer en passager) eller er sekundær i forhold til hovedaktiviteten (baggrundsmusik i et stormagasins elevator, i en restaurant etc.) Afgifterne bør differentieres – fra gratis til fuld afgift afhængigt af, i hvilket omfang værket bidrager til den økonomiske aktivitet. Anvendelsen af sådanne sondringer er ganske klar i mange lande, f.eks. i Frankrig, hvor der anvendes én tarif for arrangører af forestillinger og udbydere af værker og en anden for f.eks. caféer og restauranter.«

Afstemningsresultat for ændringsforslaget

For: 106
Imod: 62
Hverken for eller imod: 27

h) Punkt 3.3.7

»EØSU foreslår at tilføje et nyt stk. 8 til artikel 11 i direktiv 2006/115/EF, hvoraf det fremgår, at når der ikke foreligger en aftale mellem rettighedshavere, kan medlemsstaterne fastsætte størrelsen af det rimelige vederlag ved lov. Stk. 8 skal have følgende indhold: Der oprettes en komité til løsning af uoverensstemmelser mellem rettighedshavere og brugere, hvor begge parter skal søge hjælp, og med forhandlinger, der fører til en aftale om størrelsen af det rimelige vederlag for hele rettigheden mellem rettighedshavere (ophavsmænd og fortolkere) på den ene side og brugere/forbrugere på den anden. Appel til denne komité til løsning af uoverensstemmelser forudsætter, at rettighedshaverorganisationerne på forhånd har indgået en skriftlig aftale om repræsentation af rettighedshavere (ophavsmænd og fortolkere), så de kan repræsentere disse i forbindelse med konkrete værker. Er der ikke indgået en aftale, som kan dokumenteres med et behørigt dateret dokument, for hvert enkelt værk eller fonogram og med hver enkel af rettighedshaverne, har rettighedshaverorganisationerne ingen ret til at opkræve beløb på vegne af rettighedshaveren. Ethvert mandat ud fra antagelsen »jeg opkræver, ergo har jeg mandat til at opkræve« skal være udelukket. Komitéen skal sammensættes af et medlem, der repræsenterer brugerne, et medlem, der repræsenterer rettighedshaverne, samt enten to medlemmer repræsenterende arbejdsmarkedets parter (et medlem, der repræsenterer arbejdsgiversiden, og et medlem, der repræsenterer arbejdstagerne) eller et medlem af EØSU, der repræsenterer arbejdsmarkedets parter på europæisk niveau.«

Afstemningsresultat for ændringsforslaget

For: 116
Imod: 57
Hverken for eller imod: 23

i) Punkt 3.4.1

»EØSU er overbevist om, at beskyttelse af intellektuelle værker er af fundamental betydning for Unionens økonomiske og kulturelle udvikling, især i lyset af den seneste økonomiske og teknologiske udvikling, men det er på den anden side klart, at det også kan føre til det modsatte resultat af hvad der var hensigten, når beskyttelsen af de omtalte rettigheder er ude af proportioner i forhold til brugernes/forbrugernes interesser med en væsentlig begrænsning af handlen til følge.«

Afstemmingsresultat for ændringsforslaget

For: 104
Imod: 61
Hverken for eller imod: 36

j) Punkt 3.4.2

»EØSU ser med bekymring på, at det gældende direktiv modarbejder fornyelse og indfører nye handelshindringer i stedet for at fjerne de gamle. F.eks. hvad angår uklarheden omkring »et rimeligt vederlag«, gøres det ikke lettere for små og mellemstore virksomheder at fortsætte deres aktiviteter i en udvidet beskyttelsesperiode uden de nødvendige sikkerhedsventiler, snarere tværtimod. Dette gælder også, når de kollektive forvaltningsorganisationer fungerer irrationelt og uigennemskueligt, når kommercielle brugere mangler fuldt overblik over situationen, eller når sanktionerne er overdrevent strenge, selv om den negative effekt af en eventuel brug er ubetydelig for rettighedshaveren.«

Afstemmingsresultat for ændringsforslaget

For: 104
Imod: 61
Hverken for eller imod: 36

k) Punkt 3.4.3

»EØSU insisterer på, at bestemmelsen om medlemsstaternes frihed til at fastsætte sanktioner skal ændres, fordi der i mange lande ofte gives sanktioner eller straffe, der er ude af proportioner.«

Afstemmingsresultat for ændringsforslaget

For: 104
Imod: 61
Hverken for eller imod: 36

l) Punkt 3.4.4

»Udvalget er især meget betænkeligt ved, at EU-lovgivningen, der har til formål at beskytte skabende og udøvende kunstneres intellektuelle og beslægtede rettigheder, forsømmer at tage tilstrækkelig højde for brugernes eller forbrugernes rettigheder. For selv om det anføres, at kreative, kunstneriske og erhvervs-mæssige handlinger i vidt omfang udgør liberale erhvervsaktiviteter, og som sådan bør fremmes og beskyttes, så følges denne tilgang ikke på brugerniveau. Anvendelse af et vist antal intellektuelle værker tillades kun som en undtagelse i rettighedshavernes enerettigheder med begrænsninger for brugerne. Betingelserne for anvendelsen er dog langt fra klare eller lovfæstede, og forbrugere konfronteres med spørgsmålet om, hvilken praksis der er tilladt i henhold til gældende lovgivning.«

Afstemmingsresultat for ændringsforslaget

For: 104
Imod: 61
Hverken for eller imod: 36
